

Vrchní soud v Praze

Náměstí Hrdinů 1300/11
140 00 Praha

prostřednictvím

Krajského soudu v Českých Budějovicích

Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice

Datovou schránkou

V Praze dne 27.09.2023

Ke sp. zn. KSCB 26 INS 14499 / 2022

Dlužník:

Jindřichohradecké místní dráhy, a.s.

IČO: 625 09 870

se sídlem Nádražní 203, Jindřichův Hradec II, 377 01 Jindřichův Hradec,
zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých
Budějovicích, oddíl B, vložka 684

(dále jen „**Dlužník**“)

Zastoupen:

JUDr. Petrem Kališem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 10575

vykonávajícím advokacii jako společník společnosti

Cerha Hempel Kališ & Partners, s.r.o., advokátní kancelář

se sídlem Týn 639/1, Staré Město, 110 00 Praha 1

plná moc založena ve spise

Odvolání Dlužníka proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. KSCB 26 INS 14499/2022-B-250 ze dne 11.09.2023

Bez příloh

**I.
ÚVOD**

- (1) S Dlužníkem je u Krajského soudu v Českých Budějovicích vedeno insolvenční řízení pod sp. zn. KSCB 26 INS 14499/2022 (dále jen „**Insolvenční řízení**“).
- (2) V rámci Insolvenčního řízení se dne 25.05.2023 konala u Krajského soudu v Českých Budějovicích schůze věřitelů (protokol ze schůze věřitelů založen na č. I. B-212, dále jen „**Protokol ze schůze věřitelů**“), která nepřijala usnesení o způsobu řešení úpadku reorganizací, když nebyla dosažena požadovaná většina pro přijetí tohoto usnesení dle ustanovení § 151 odst. 1 IZ. Soudem prvního stupně bylo následně vydáno usnesení č.j. KSCB 26 INS 14499/2022-B-222 datované ke dni 25.05.2023 (dále jen „**Usnesení o konkursu**“), kterým byl na majetek Dlužníka prohlášen konkurs.
- (3) Dlužník podal dne 29.06.2023 v zákonné lhůtě odvolání proti Usnesení o konkursu. Odvolací soud rozhodl o odvolání Dlužníka usnesením ze dne 04.09.2023, č. j. KSCB 26 INS 14499/2022, 4 VSPH 769/2023-B-246 („**Rozhodnutí VS v Praze**“), tak, že Usnesení o konkursu zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
- (4) Soud prvního stupně v návaznosti na Rozhodnutí VS v Praze bez nařízení schůze věřitelů ve věci rozhodl usnesením ze dne 11.09.2023, č. j. KSCB 26 INS 14499/2022-B-250 (dále jen „**Napadané usnesení**“), kterým zamítl návrh Dlužníka na povolení reorganizace a prohlásil na majetek Dlužníka konkurs.
- (5) Dle poučení v Napadaném usnesení je odvolání proti Napadanému usnesení přípustné, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení. Napadané usnesení bylo doručeno právnímu zástupci Dlužníka do jeho datové schránky dne 12.09.2023. S ohledem na to, že Dlužníkovi je Napadané usnesení doručováno zvláštním způsobem, počala mu v souladu s ustanovením § 74 odst. 2 IZ lhůta k podání odvolání proti Napadanému usnesení běžet dnem následujícím po dni, kdy mu bylo toto usnesení doručeno zvláštním způsobem.
- (6) **Dlužník považuje Napadané usnesení za nesprávné a v rozporu se zákonem. Právní zástupce Dlužníka proto ve stanovené lhůtě dle ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), e), f) a g) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti Napadanému usnesení podává toto odvolání, neboť zejména:**
 - soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností;
 - soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním;
 - dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti nebo jiné důkazy, které nebyly dosud uplatněny;
 - rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

**II.
ODVOLÁNÍ PROTI NAPADANÉMU USNESENÍ****Údajný nepoctivý záměr Dlužníka**

- (7) Jak vyplývá z odst. 77 odůvodnění Napadaného usnesení, rozhodl soud prvního stupně o zamítnutí návrhu Dlužníka na povolení reorganizace postupem dle § 326 odst. 1 písm. a), kdy uvádí, že „s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že se zřetelem ke všem okolnostem

Ize důvodně předpokládat (resp. má za prokázané), že návrhem dlužnice na povolení reorganizace je sledován nepoctivý záměr.“

- (8) Ve vztahu ke svému údajnému nepoctivému záměru Dlužník uvádí, že v této věci se již opakovaně v podrobnostech vyjadřoval v dosavadním průběhu Insolvenčního řízení a co do argumentace týkající se poctivosti svého záměru si v zájmu procesní ekonomie dovoluje v podstatné části plně odkázat na svá předchozí podání. Mimo jiné i s ohledem na to, že odůvodnění Napadaného usnesení je v řadě aspektů obdobné či v některých částech dokonce zcela totožné s odůvodněním již zrušeného usnesení Krajského soudu v Budějovicích ze dne 06.10.2022, č. j. KSCB 27 INS 14499/2022-A-32 si tedy Dlužník dovoluje odkázat zejména na: i) odvolání ze dne 25.10.2022 (č. l. A-33), ii) odvolání ze dne 21.02.2023 (č. l. B-79), iii) vyjádření ze dne 28.02.2023 (č. l. B-91), iv) návrh ze dne 20.03.2023 (č. l. B-115), v) odvolání ze dne 24.05.2023 (č. l. B-208), vi) odvolání ze dne 29.06.2023 (č. l. B-228).
- (9) Dlužník je přitom přesvědčen, že jakékoliv pochybnosti o poctivosti svého záměru v souvislosti s předloženým návrhem na povolení reorganizace v průběhu Insolvenčního řízení **prokazatelně vyvrátil, přičemž má za to, že (údajná) nepoctivost záměru Dlužníka dosud nebyla v průběhu Insolvenčního řízení prokázána** (jak soud prvního stupně tvrdí v závěru odst. 58 odůvodnění Napadaného usnesení) či alespoň osvědčena. Dlužník se tak níže adresně vyjadřuje pouze k některým tvrzením v rámci Napadaného usnesení, jež vnímá jako zásadní či případně k nim své vyjádření v průběhu Insolvenčního řízení dosud neposkytl.
- (10) Soud prvního stupně v odst. 59 a 60 odůvodnění Napadaného usnesení představuje úvahy ohledně poctivosti záměru Dlužníka v kontextu současné procesní situace, kdy hovoří o jakémsi „testu realitou.“ Dlužník naopak v souvislosti s procesní situací a průběhem Insolvenčního řízení opakovaně upozorňoval na jeho zcela nestandardní a často i nezákonné aspekty, které měly v celkovém součtu za následek spíše zhoršení situace Dlužníka, ať už se jedná o nezákonná předběžná opatření a další nezákonná rozhodnutí, neustálé (byť formální) přechody dispozičních oprávnění či několikaměsíční prodlevu mezi zjištěním úpadku Dlužníka a konáním první schůze věřitelů. Na potenciálně devastující dopady již zrušeného nezákonného usnesení Krajského soudu v Budějovicích ze dne 06.10.2022, č. j. KSCB 27 INS 14499/2022-A-32 přitom Dlužník upozorňoval hned na počátku insolvenčního řízení ve svém odvolání ze dne 25.10.2022 (č. l. A-33), ale i následných procesních podáních. Navzdory úvahám soudu prvního stupně je tak Dlužník přesvědčen, že **průběh Insolvenčního řízení žádným způsobem nepřispěl k možnosti objektivního zhodnocení poctivosti Dlužníkovy záměru, nýbrž naopak samotné plynutí času v kombinaci s průběhem Insolvenčního řízení měly dále negativní dopad na Dlužníka, jeho ekonomickou situaci a jeho podnikání.**
- (11) Pokud prvoinstanční soud v Napadaném usnesení hovoří o jakémsi „testu realitou“, je z pohledu Dlužníka nutné konstatovat, že to byl právě prvoinstanční soud, který nejprve ve věci nerozhodl v zákonem předpokládané lhůtě, aby následně vydal nezákonné a již zrušené rozhodnutí o zamítnutí návrhu na povolení reorganizace a přechodu dispozičních oprávnění na insolvenční správkyňu ustanovenou do funkce proti vůli věřitelů (č. l. A-32). I poté, co bylo uvedené rozhodnutí ze strany odvolacího Vrchního soudu v Praze zrušeno, nepostupoval prvoinstanční soud v souladu se zákonem, když i přes splnění všech zákonných podmínek a názor vyjádřený odvolacím soudem ve věci vědomě nerozhodoval (tedy nepovolil reorganizaci Dlužníka), a na místo toho pokračoval ve vydávání dalších nezákonných předběžných opatření, která vedla k paralýze Dlužníkovy podniku. Na potřebu učinit ve věci rozhodnutí

byl přítom soud opakovaně upozorňován i prozatímním věřitelským výborem (viz zápisy z jednání PVV založené na č. I. B-60, B-80 a B-106). Nejenže tak prvoinstanční soud postupoval v dosavadním průběhu insolvenčního řízení svévolně a nezákonně, ale i v rozporu se zřejmou vůlí věřitelů, kterým svým nezákonným postupem fakticky vnutil jím od počátku preferovaný způsob řešení úpadku, ačkoliv takovéto rozhodnutí insolvenční zákon jednoznačně svěřuje do rukou věřitelů. Preference „správně proběhnuvšího konkursu“ ze strany soudu se přítom objevuje již v odst. 76 a násl. zrušeného nezákonného usnesení ze dne 06.10.2022 (č. I. A-32).

- (12) Úvahy soudu o jakémsi „testu realitou“ jsou o to nebezpečnější, že potenciálně vedou k situacím, kdy soudy nebudou i přes splnění veškerých podmínek k vydání rozhodnutí ve věci vůbec rozhodovat či případně své rozhodnutí nebudou činit dle stavu věci a spisu ke dni, ke kterému má být rozhodnutí řádně učiněno.
- (13) V odst. 63 odůvodnění Napadaného usnesení soud prvního stupně rovněž hodnotí situaci Dlužníka ve vztahu ke Kraji Vysočina. Prvoinstanční soud ohledně pohledávek za Krajem Vysočina uvádí, že „se řešení v tomto směru neposunulo ani o milimetr.“ Uvedené tvrzení je dle názoru Dlužníka nepravdivé, když vymáhání pohledávek Dlužníka za Krajem Vysočina (resp. Českou republikou) bylo v rámci Insolvenčního řízení nadále aktivně řešeno, a to mimo jiné na jednáních prozatímního věřitelského výboru, kde za tímto účelem byly schváleny náklady na právního poradce (viz protokol z jednání PVV ze dne 08.03.2023, č. I. B-106), který v této věci následně **podnikal a nadále podniká další kroky**. K poslednímu vývoji v rámci těchto sporů si Dlužník dovoluje pouze ve stručnosti upozornit na rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 18 A 56/2022-177, kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí Ministerstva vnitra, jak již Dlužník uváděl ve svém odvolání ze dne 29.06.2023 (č. I. B-228). Naopak, pokud se stav vymáhání pohledávek za Krajem Vysočina, resp. Českou republikou, pohnul, stalo se tak především v krátkých epizodních okamžicích kdy po zrušení předchozích nezákonných předběžných opatřeních připadlo dispoziční opatření zpět Dlužníkovi a jeho managementu.
- (14) K samotnému vymáhání pohledávek za Krajem Vysočina se pak Dlužník již podrobně v článku V. svého odvolání ze dne 25.10.2022 (č. I. A-33). Dlužníkovi přítom v této souvislosti stále není jasné, jak jeho postup směřující k vymožení pohledávek za jeho dlužníky může značit na nepoctivý záměr, obdobně jako případné využití jeho zákonného práva, spočívajícího v osvobození od soudních poplatků. Je-li tak **nepoctivý záměr Dlužníka dovozován z konstatování platné a účinné právní úpravy spolu s transparentním sdělením o záměru takovouto právní úpravou se řídit, je zjevné, že Napadané usnesení je založeno na nesprávném právním posouzení věci. Dlužník považuje za skutečně zcela zásadní právní otázku, a to nejen pro svůj osobní případ, zda lze za projev jeho nepoctivého záměru považovat, nebo o tomto být jen usuzovat, snahu o vymáhání svých pohledávek či deklaraci připravenosti řídit se účinnou právní úpravou.**
- (15) V rámci odst. 65 a 66 odůvodnění Napadaného usnesení pak soud prvního stupně hodnotí hospodaření Dlužníka mimo jiné před zahájením Insolvenčního řízení a za trvání mimořádného moratoria, kdy k tomuto tématu se Dlužník již podrobně vyjádřil v článku VII. Svého odvolání ze dne 25.10.2022 (č. I. A-33). Dlužník tak pouze shrnuje, že **neodvrácení úpadku Dlužníka v průběhu mimořádného moratoria jakkoliv nesvědčí o nepoctivém záměru Dlužníka**, kdy zcela určitě nebylo úmyslem zákonodárce automaticky vyloučit z

řešení úpadku reorganizací dlužníky využívající svého zákonného práva na ochranu v rámci mimořádného moratoria, jimž se nepodaří odvrátit svůj úpadek.

- (16) Pokud pak prvoinstanční soud vyčítá Dlužníkovi jeho údajné nehospodárné počínání před prohlášením úpadku, musí Dlužník znovu upozornit na pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 18 A 56/2022-177. Ten mimo jiné konstatuje, že Ministerstvo vnitra uložilo svým předchozím nezákonným rozhodnutím Dlužníkovi plnit ztrátovou smlouvu v rozporu se zákonem.
- (17) Soud prvního stupně dále v odst. 71 odůvodnění Napadaného usnesení uvádí, že „*zásadní pochybnosti o poctivosti úmyslů dlužnice jako předkladatele návrhu na povolení reorganizace vzbudily i nejasnosti ohledně úplnosti a správnosti předloženého seznamu věřitelů, neboť někteří z věřitelů, kteří měli ke dni rozhodování přihlášený své pohledávky za dlužnicí, nebyli v seznamu věřitelů dlužnicí vůbec uvedeni.*“ Soud prvního stupně v této souvislosti uvádí, že v seznamu závazků předloženém Dlužníkem (Příloha č. 6 insolvenčního návrhu Dlužníka) nebyli uvedeni věřitelé: Úřad práce ČR, Ing. Miloslava Pošvářová a Slovácké strojírný, akciová společnost.
- (18) K výše zmíněným věřitelům a jejich (údajnému) nezahrnutí v seznamu závazků se Dlužník již podrobně vyjadřoval v odst. 18 a násl. svého odvolání ze dne 25.10.2022 (č. I. A-33). Věřitelé Ing. Miloslava Pošvářová a Slovácké strojírný, akciová společnost **přitom v seznamu závazků zcela prokazatelně uvedeni byli**. Pod dojmem uvedeného se Dlužník nemůže zbavit pocitu, že prvoinstanční soud se snad ani neobtěžuje čtením jeho podání. Dlužník si skutečně nedokáže jinak vysvětlit, že ačkoliv již minimálně dvakrát na řádné uvedení obou věřitelů výslovně a přesně upozorňoval, tato zjevná nepravda se opět objevuje i v Napadaném usnesení. Ať je skutečnost jakákoliv, je zřejmé, že Napadané usnesení, které na mnoha místech doslovně kopíruje již zrušené původní rozhodnutí o zamítnutí návrhu na povolení reorganizace (č. I. A-32) a je v přímém rozporu s obsahem spisu, nemůže obstát.

Důkaz:

– *Seznam závazků Dlužníka (nezajištění věřitelé) ke dni 30.06.2022 (již ve spise)*

- (19) Prvoinstanční soud v rámci odst. 71 odůvodnění Napadaného usnesení dále dovozuje, že ze strany Dlužníka snad v rámci návrhu na povolení reorganizace mělo dojít k manipulaci s kvórou věřitelů, respektive jejich zkreslení. K tomuto Dlužník pouze konstatuje, že v rámci kvóra nezajištěných věřitelů nebyla započítána pohledávka Ing. Borise Čajánka jakožto osoby blízké Dlužníkovi, v té době vyčíslena ve výši 38.963.342,02 Kč, což bylo transparentně uvedeno v odst. 57 insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení reorganizace (č. I. A-1). Soud prvního stupně tak **spatřuje údajný nepoctivý záměr Dlužníka v postupu, který mu ukládá zákon**, když i komentářová literatura k tomuto tématu uvádí, že v rámci kvór pro účely přijetí reorganizačního plánu dle § 148 odst. 2 IZ se „*nezohlední dluhy v rozsahu, v jakém s nimi nejsou spojena hlasovací práva podle § 51 odst. 4 IZ a v jakém platí ze zákona zákaz hlasování podle § 53 odst. 1 až 3 IZ.*“¹
- (20) Pokud by pak i pohledávka Ing. Borise Čajánka do kvóra nezajištěných věřitelů hypoteticky zařazena byla, celková výše nezajištěných pohledávek Dlužníka by činila 92.098.709,72 Kč. Z pohledu Dlužníka se tak **nemůže jednat o jakkoliv zavádějící údaj, natož pak soudem prvního stupně tvrzené „bezmála poloviční zkreslení výsledných hodnot“**, když výše nepodmíněných přihlášených pohledávek v Insolvenčním řízení činila přibližně

¹ Sprinz, P., Jirmásek, T., Řeháček, O., Vrba, M., Zoubek, H. a kol. Insolvenční zákon. Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2019, s. 406.

104 milionů Kč. Dlužník dále považuje za nutné v této souvislosti podotknout, že seznam závazků byl sestaven ke dni 30.06.2022, přičemž ke zjištění úpadku Dlužníka ze strany insolvenčního soudu došlo až dne 06.10.2022. Lze tak očekávat, že v tomto více než tříměsíčním období došlo k navýšení některých závazků, kdy například pouze u věřitele Česká správa sociálního zabezpečení toto navýšení činilo necelých 8 milionů Kč.

- (21) Za ne zcela přesný a do určité míry zavádějící údaj naopak Dlužník považuje i soudem prvního stupně opakovaně uváděnou výši závazků Dlužníka přesahující 360 milionů Kč, kdy se jedná z převážné části o pohledávky podmíněné či dokonce z opatrnosti přihlášené fakticky duplicitně, jak již Dlužník podrobně rozebíral v rámci článku II. svého odvolání ze dne 21.02.2023 (č. I. B-79). Spíše než na nepoctivý záměr Dlužníka uvedené značí opět na nekonzistentní a protizákonný postup insolvenčního soudu, který si pravidla pro výpočty kvór a výše jednotlivých pohledávek vykládá svévolně a v rozporu se zákonem, jak se mu to zrovna hodí, a to se zjevnou snahou o dovození nepoctivosti Dlužníka za každou cenu. Samotným prvoinstančním soudem v Napadaném usnesení zmiňovaným „testem reality“ insolvenčního řízení lze přitom jednoduše ověřit, že faktický objem zjištěných a nepodmíněných pohledávek je mnohem nižší.
- (22) Dlužník v návaznosti na výše uvedené závěrem shrnuje, že existenci nepoctivého záměru Dlužníka insolvenční soud toliko dovozuje především ze skutečností, které se v mnoha případech zakládají na **neúplně či nesprávně zjištěném skutkovém stavu či nesprávném právním posouzení. Nadto je nepoctivý záměr Dlužníka prvoinstančním soudem spatřován i v jednáních a postupech, které mu přímo ukládá zákon či prostřednictvím kterých pouze využívá svých zákonných práv**, přičemž dle mínění Dlužníka tyto skutečnosti v žádném případě nemohou značit na jeho (údajný) nepoctivý záměr. **Dlužník má tak za to, že nebyla naplněna zákonná podmínka pro zamítnutí návrhu na povolení reorganizace dle § 326 odst. 1 písm. a) spočívající v důvodném předpokladu nepoctivého záměru.**

Nesvolání schůze věřitelů a omezování práv věřitelů

- (23) Soud prvního stupně v návaznosti na Rozhodnutí VS v Praze rozhodl Napadaným usnesením o zamítnutí návrhu Dlužníka na povolení reorganizace a prohlášení konkursu na jeho majetek, a to aniž by v uvedené věci nařídil schůzi věřitelů.
- (24) Věřitelský výbor Dlužníka (ve složení Raiffeisenbank a.s., Česká správa sociálního zabezpečení, Státní fond dopravní infrastruktury a IFIS investiční fond, a.s.) přitom v této souvislosti dle ustanovení § 47 odst. 1 IZ navrhoval, aby soud prvního stupně v co nejdřívějším termínu svolal schůzi věřitelů, na které žádal minimálně projednání bodu přijetí rozhodnutí o způsobu řešení úpadku Dlužníka (č. I. B-248) (dále jen „**Návrh VV**“). Tento návrh věřitelský výbor Dlužníka schválil na svém jednání dne 07.09.2023, jak vyplývá ze zápisu z tohoto jednání (rovněž č. I. B-248).
- (25) Z Návrhu VV tak zcela jasně vyplynula vůle věřitelů (respektive jejich zástupců, jež jsou členy věřitelského výboru) k dalšímu projednání způsobu řešení úpadku Dlužníka. Ačkoliv by tedy insolvenční řízení mělo být řízením primárně věřitelským (jak mimo jiné uváděl i prvoinstanční soud v odst. 59 svého rozhodnutí na č. I. B-70), tak ze strany soudu prvního stupně **nebyla v tomto případě jasně vyjádřena vůle věřitelů žádným způsobem reflektována, když bez svolání schůze věřitelů vydal Napadané usnesení.**
- (26) Ve vztahu k Návrhu VV soud prvního stupně v odst. 31 odůvodnění Napadaného usnesení pouze konstatoval, že mu byl Návrh VV doručen a dále se vyjádřil tak, že: „*Soud ovšem veden*

závazným právním názorem odvolacího soudu (č. I. B-246) přistoupil bez dalšího k rozhodnutí o návrhu dlužníce na povolení reorganizace, neboť mu to jednak bylo uloženo Vrchním soudem v Praze, jednak má ve spisové dokumentaci i ve více než roční délce tohoto řízení dostatečnou oporu pro takový postup a toto své rozhodnutí.“

- (27) Dlužník má nicméně za to, že postup prvoinstančního soudu nebyl v souladu se zákonem, když z ustanovení § 47 odst. 1 IZ se podává: „**Schůzi věřitelů svolává a řídí insolvenční soud. Svola ji z vlastní iniciativy, nebo na návrh insolvenčního správce, věřitelského výboru anebo [...]. Insolvenční soud svolá schůzi věřitelů tak, aby se konala do 30 dnů poté, co byl o její svolání požádán, není-li navržen pozdější termín konání.**“ Citované ustanovení je dle názoru Dlužníka třeba vykládat tak, že na základě návrhu některého z taxativně vyjmenovaných subjektů v ustanovení § 47 odst. 1 IZ (tedy i věřitelského výboru) je insolvenční soud povinen schůzi věřitelů svolat, k čemuž mu zákon stanoví i pořádkovou lhůtu. Na tomto závěru se usnesl v rámci své rozhodovací praxe i Vrchní soud v Olomouci² (byť v daném případě se jednalo o návrh věřitelů a nikoliv věřitelského výboru), když uvedl: „**Ve shodě se soudem prvního stupně je odvolací soud názoru, že z ust. § 47 odst. 1 IZ plyne, že navrhnou-li svolání schůze věřitelů alespoň dva věřitelé, jejichž pohledávky počítané podle výše činí alespoň desetinu přihlášených pohledávek, je insolvenční soud schůzi věřitelů povinen svolat, bez toho, aby se zabýval důvodností podaného návrhu na její svolání.**“
- (28) Z pohledu Dlužníka tak nezákonným postupem soudu prvního stupně a vydáním Napadaného usnesení došlo k **poškození práv věřitelů, ale i Dlužníka, v rámci Insolvenčního řízení, když jim bylo soudem prvního stupně svévolně odepráno právo domáhat se svolání schůze věřitelů a v rámci ní případně učinit klíčová rozhodnutí pro další průběh Insolvenčního řízení.**
- (29) Dlužník dále podotýká, že se nejedná o jediný případ, kdy soud prvního stupně v rámci Insolvenčního řízení nerefletoval jasně vyjádřenou vůli věřitelů či omezil jejich práva. Například svým posledním usnesením ze dne 14.09.2023 (č. I. B-252) (dále jen „**Dohlédací usnesení**“), vydaným v rámci dohlédací činnosti, soud prvního stupně podmínil nastavení podmínek, za kterých se má v průběhu Insolvenčního řízení zpeněžovat majetek Dlužníka (jehož hodnota přesahuje 200.000,- Kč), předchozím souhlasem insolvenčního soudu. Uvedené omezení se přitom vztahuje i na zpeněžování majetku, který slouží k zajištění pohledávek zajištěných věřitelů.
- (30) Dlužník se domnívá, že výše uvedené omezení uložené v rámci dohledové činnosti, představuje zásadní zásah do práv zejména zajištěných věřitelů, kteří jsou v souladu s ustanovením § 293 IZ oprávněni udílet insolvenčnímu správci pokyny ke zpeněžení zajištěného majetku. Zákon přitom předpokládá možnost insolvenčního správce v pochybnostech pokyn odmítnout a požádat insolvenční soud o jeho přezkoumání v rámci dohlédací činnosti. Zákonná možnost přezkoumání pokynů insolvenčním soudem se nicméně vztahuje toliko na individuální případy, zatímco Dohlédací usnesení dle názoru Dlužníka **nepřiměřeně zasahuje do práv především zajištěných věřitelů**, když zakládá generální povinnost obstarání předchozího souhlasu insolvenčního soudu s podmínkami zpeněžení zajištěného majetku (přesahuje-li jeho hodnota 200.000,- Kč), bez ohledu na to, zda insolvenční správce požádá o přezkoumání pokynu zajištěného věřitele.
- (31) Dlužník tak závěrem shrnuje, že z výše uvedeného mimo jiné vyplývá **zcela svévolný postup soudu prvního stupně v rámci Insolvenčního řízení, a to bez ohledu na vůli věřitelů, do**

² Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24.10.2012, sp. zn. 2 VSOL 755/2012.

jejichž práv a práv Dlužníka je rozhodnutími prvoinstančního soudu, včetně Napadaného usnesení, nepřiměřeně zasahováno.

Věřitelský návrh na povolení reorganizace

- (32) Soud prvního stupně ve vztahu k možným způsobům řešení úpadku Dlužníka v odst. 79 odůvodnění Napadaného usnesení uvádí, že „zde již není žádný další návrh na povolení reorganizace (nejzazší lhůtou k podání takového návrhu byl desátý den před první schůzí věřitelů).“
- (33) Dlužník je přesvědčen, že výše uvedené tvrzení soudu prvního stupně je nepravdivé, když v insolvenčním rejstříku na č. I. B-188 je evidován návrh na povolení reorganizace věřitele č. 79, Ing. Jana Kysely ze dne 12.05.2023 (dále jen „**Věřitelský návrh**“), který byl téhož dne (tedy v zákonem stanovené lhůtě) doručen soudu prvního stupně prostřednictvím datové schránky.
- (34) Vědomost soudu prvního stupně o Věřitelském návrhu je přitom patrná i z Protokolu ze schůze věřitelů, kde **v části 5. konstatuje existenci Věřitelského návrhu**. Soud prvního stupně v rámci Protokolu rovněž uvedl, že vyzval oba navrhovatele (usnesením ze dne 19.05.2023, č. I. B-195), aby odstranili odlišnosti svých návrhů a vyrozuměli soud o společném stanovisku ve smyslu ustanovení § 321 odst. 2 IZ, k čemuž stanovil lhůtu do 25.05.2023.
- (35) Jak je podáváno i v rámci Protokolu ze schůze věřitelů, Dlužník se k Věřitelskému návrhu vyjádřil podáním ze dne 22.05.2023 (č. I. B-201). Jak z tohoto podání, tak z Protokolu ze schůze věřitelů přitom vyplývá, že původní návrh Dlužníka na povolení reorganizace (k jehož zamítnutí došlo Napadaným usnesením) a Věřitelský návrh **nebyly uvedeny do souladu postupem dle § 321 odst. 2 IZ. Z vyjádření Dlužníka k výzvě soudu dále vyplývá, že Dlužník svůj návrh spolu s Věřitelským návrhem nevnímal jako společný návrh, o kterém by snad měl soud prvního stupně rozhodovat jako o společném návrhu**.
- (36) Soud prvního stupně se tak s Věřitelským návrhem žádným způsobem nevypořádal, a to ani v rámci Napadaného usnesení, kde pouze zamítl původní návrh Dlužníka na povolení reorganizace (č. I. A-1). V Protokolu ze schůze věřitelů soud pouze konstatoval, že nejsou-li při pluralitě návrhů na povolení reorganizace tyto uvedeny v soulad, měl by insolvenční soud vycházet z dlužnického návrhu (§ 321 odst. IZ), přičemž dále tak bylo deklarováno, že insolvenční soud bude vycházet z návrhu Dlužníka na povolení reorganizace.
- (37) Dlužník se sice ztotožňuje s tím, že v případě neuvedení návrhů do souladu by insolvenční soud měl v souladu s ustanovením § 321 odst. 2 IZ vycházet primárně z dlužnického návrhu na povolení reorganizace. Nicméně jak rovněž k tématu plurality návrhů na povolení reorganizace a jejich konkurence uvádí komentářová literatura, je neuvedení návrhů v soulad **„okolnost, projevující se pouze v určení pořadí návrhů, na jejichž základě bude insolvenční soud navrženou reorganizací projednávat a meritorně o ní rozhodovat.“**³ Tento závěr přitom vyplývá i z rozhodovací praxe, kdy Vrchní soud v Praze konstatoval⁴ (a s jeho závěry se ztotožnil i Vrchní soud v Olomouci⁵), že: „Návrh věřitele (či jakýkoliv další dosud nevypořádaný věřitelský návrh) však **nastolením priority jiného návrhu neodpadá, jak soud prvního stupně v dané věci dovodil. Zůstává nadále dalším podaným návrhem na povolení reorganizace (se všemi účinky s ním spojenými), na jehož podkladě bude navrhovaná**

³ Sprinz, P., Jirmásek, T., Řeháček, O., Vrba, M., Zoubek, H. a kol. Insolvenční zákon. Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2019, s. 816-817.

⁴ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14.10.2011, sp. zn. 3 VSPH 1018/2011.

⁵ Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 04.05.2016, sp. zn. 3 VSOL 153/2016.

*reorganizace v případě neúspěchu prioritního návrhu (zde návrhu dlužníka) zákonem předpokládaným způsobem projednána a na jehož podkladě také může být reorganizace za splnění zákonných podmínek povolena. O tomto dalším návrhu by nebylo nutné rozhodnout jedině v případě, že by před jeho projednáním byla již reorganizace na základě jiného přednostního návrhu povolena; [...]. **Jestliže při takovémto postupu žádný z projednaných (řádných) návrhů na povolení reorganizace (které nebyly účinně vzaty zpět) neuspěje, musí o nich být meritorně rozhodnuto, tj. musejí být zamítnuty.***

- (38) V návaznosti na výše uvedené je tak zřejmé, že soud prvního stupně pochybil, když meritorně nerozhodl o Věřitelském návrhu, ani se s ním žádným jiným způsobem nevypořádal. Dlužník je tedy toho názoru, že **prohlášení konkursu na majetek Dlužníka v rámci Napadaného usnesení bylo přinejmenším předčasné, když zde v době vydání tohoto rozhodnutí byl řádně a včas podaný Věřitelský návrh** (včasné podání Věřitelského návrhu konstatoval i soud prvního stupně na č. I. B-195) a schůze věřitelů současně nepřijala usnesení o řešení Dlužníkovy úpadku konkursem.

III.

ODVOLACÍ NÁVRH

- (39) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Dlužník navrhuje, aby Vrchní soud v Praze vydal následující rozhodnutí:
- I. **Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. KSCB 26 INS 14499/2022-B-250 ze dne 11.09.2023 se ruší a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.**

Za Jindřichohradecké místní dráhy, a.s.

JUDr. Petr Kališ, Ph.D., advokát
na základě plné moci

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Krajský soud v Českých Budějovicích

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 60170 / 2023 Ev. číslo: 641e11dc-4b6b-46db-9ff3-538d6f36a6e0
Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 1247245403
Věc: Odvolání Dlužníka proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. KSCB 26 INS 14499/2022-B-250 ze dne 11.09.2023

Odesílatel:

ID schránky: tku3mam Typ datové schránky: PFO
Osoba: Petr Kališ - JUDr. Petr Kališ, Ph.D., advokát Adresa: Týn 639/1, Staré Město, 11000 Praha 1, CZ

Dodáno do DS dne: 27.09.2023 14:42:46 **Odesláno do DS dne:** 27.09.2023 14:42:46
Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
Sp.zn. příjemce: KSCB 26 INS 14499 / 2022 Sp.zn. odesílatele: KSCB 26 INS 14499 / 2022
Lhůta končí: K rukám: Ne
Číslo zákona: 0 / 0 Sb. Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný
Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4
Sériové číslo certifikátu: 015cfb92 Platnost: 16.03.2023 - 04.04.2024
Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 27.09.2023 14:42:46)
Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 27.09.2023 14:14:13
Datum a čas autom. ověření: 27.09.2023 14:52:41

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		JHMD Odvolání proti usnesení o zamítnutí návrhů na povolení reorganizace 20230927.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 27.09.2023 14:52:41 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
Stav "." znamená, že systém tuto operaci neprovádí
Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.